

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4 "
Negyedévre . . . 2 "
Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDEKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18 "
Negyed oldal . . . 10 "
Nyolczad oldal . . . 6 "
Tizenhatod oldal . . . 3 "
Nyilttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYESTARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő: **KLEGER BÉLA.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-utca 119. szám.

Hanyatlás.

Tetteket, tetteket kérünk önöktől, intézői a magyar iparnak és kereskedelemnek, a jelszavakból elég volt már! Súlyos válságban nyög az ipar és kereskedelem ebben az országban. Drága a pénz, s ami van a közönség kezében, annak tekintélyes része külföldre vándorol. Az egyéb gazdasági ágak hanyatló állapota folytán mind lanyhább lesz a forgalom és kereslet. A verseny tisztességtelen. Aki szolid kereskedő még tudna boldogulni, annak a tisztességtelen verseny gördít akadályokat az útjába.

Kiadtak egy hatalmas jelszót: a hazai ipar pártolását. Nagy volt a lelkesedés országszerte. A haza összes lapjai vezércikkettek, közgyűlésen és népgyűlésen egyaránt tüzesen hirdették, hogy a magyar közönségnek most mindent el kell követnie a magyar ipar pártolása dolgában. Nemrég, alig néhány hét előtt történt mindez.

Nos, és van-e valami szemmel látható eredménye a hatalmas kezdeményezett mozgalomnak? Bizvást rámondhatjuk, hogy nem sok. Szalmatűz nálunk az ilyen közgazdasági ezélért való lelkesedés. Az emberek határozati javaslatokat nyújtottak be és fogadtak el, dikiézióztak, éljencztek, aztán hogy elmúlt a lármás szereplés, elhalt a közönség pusztaságában minden. A szalmaláng kialudt és a honi ipar ismét abban a homályban teng, melyben annakelőtte.

Szavakkal nem lehet a honiipart támogatni. Csak cselekedetekkel. Ezek pedig hiányzanak, úgy a közönség mint az intéző körök részéről. Amikor a kereskedelmi miniszter a közoktatásügyi miniszterrel egyetértőleg rendeletet adtak ki, melyben a legdicséretreméltóbb határozottsággal keltek védelmére a magyar papiriparnak, nagy volt az öröm a papirgyárosok és kereskedők között. A rendelet a legszebb reményekre jogosította fel őket. S mi történt? A magyar papirgyárosok és kereskedők között nem volt meg az egyetértés, az anyagi és erkölcsi esődhöz, hogy elegend tudjanak tenni a miniszteri rendelet kívánalmainak. Emiatt aztán az iskolaév elején óriási zűrzavar támadt, ugyannyira, hogy a közoktatásügyi miniszter jónak látta rendeletét egy esztendőre visszavonni s ismét megengedni a külföld versenyét.

Elszomorodva konstatáljuk e tény. Tehát még mindig nem értünk meg annyira, hogy a magunk erejéből meg tudjunk lenni akkor, midőn erre a lehető legkedvezőbb alkalom kínálkozik. Ne tagadjuk: a honiipar pártolásának jelszava nemcsak a papiripart, de egyéb iparágakat is ily készületlenül találta. Elismerjük, hogy ilyen körülmények között tettekre nehezen határozzák el magukat az intéző körök.

S mialatt így csak tovább teng a magyar ipar, édes testvére a kereskedelem is áldatlan helyzet sulya

alatt nyög. Az ipar pangása természet-szerűleg maga után vonja a kereskedelmét is. Hogy e válság enyhítéséhez némiképpen hozzájáruljanak az intéző körök most törvényjavaslattal terveznek a tisztességtelen verseny ellen és sokat várnak az új törvényjavaslattól. Hogy milyen lesz az új törvényjavaslat, azt még nem tudjuk de már a nyilvánosságra került egy tervezet, melynek egyik-másik pontját aggodalmas fejesóválással fogadták egyik-másik kereskedői körben. Azt tartják, hogy a tervezet néhány pontja túlló a célon, mert nemcsak a tisztességtelen versenyt teszi lehetetlenné, hanem nehéz akadályokat gördít a tisztességes elé is, sőt sok esetben tönkre fogja tenni. Nem osztjuk teljesen az aggodalmakat, de kívánatosnak tartjuk, hogy a törvény alkotói jól fontolják meg a javaslat minden egyes passzusát, mert a mi gyenge lábón álló kereskedelmünk jogainak minden szükségtelen megszorítása súlyos következményekkel járhat. Rendkívül gondosan vonják meg a határvonalat a tisztességes és tisztességtelen verseny között! A kereskedelmi életbe való beavatkozási jogát a hatóságoknak csak annyira terjeszszék ki, amennyi éppenséggel szükséges, nehogy minden csekélységért zaklatni lehessen a kereskedőt. S gondoskodjanak az új törvény pontos és helyes betartásáról, gondoskodjanak jobban mint most. A tisztességtelen verseny soha nem provokált volna külön törvényházi intézkedést, ha a jelenleg

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

Hervadt levelek.

Őszi betegsége megjött már a lombnak,
Sápadó levelek zizegve hullongnak,
Hulló leveleknek esendes zizegése:
Szomorú lelkemnek elszenvedése.

Andalítja lelkem boldogító álom,
Ott feledkezik a tavasz virágon.
Tavaszi virágon, bimbó-feselésen,
Patakparti titkos ibolya-szedésen.

Kékszemű ibolya, virágok virága,
Szívek betegsége, szívek orvossága,
Abban a két szemben a te színed égett,
Abban láttalak én harmatosan téged.

Oh jaj, de azóta nincs is nyugovásom;
Azóta esügg lelkem csak a hervadáson.
Szívelője lettem virágtalan télnek,
Magamhoz hasonló hervadó levélnek . . .

Szavay Gyula.

Utolsó találka.

Nem volt jukker asszony. Minta hitves és minta anya volt Radvánszky Ella. Szerelméből ment férjhez Miklós Elekhez és a szerelem ösztönözte, hogy teljesítse a kötelességeket, mik reá, a hitvesre és az anyára hárultak.

Három szép gyermeke volt e fiatal bájos teremtsnek és mindhárom magukon viselték édes anyjuk arczának bájos körvonalait. De apjuk markáns vonásából nem örökölték egyetlen egyet sem a két fiu, meg a leány. Mindhármuknak aranyszőke haja volt, mind édes anyjuknak és a kis Miklós Ellácska szakasztott mása volt az ő jó kis anyjának. Felismerte mindenki, hogy az a kis baba az egykori Radvánszky Ella gyermeke.

Boldog volt a család, míg a családfele szerelme el nem párolgott. De Miklós Elek kezdte elhanyagolni a feleségét. Viszonya volt egy katonatiszt özvegyével, sugtak — bugtak azok, kik a város pletykáit szokták kikaparni a társaságok számára.

És Radvánszky Ella is kezdte észrevenni hogy ura elhanyagolja. Nem is képzelte, hitte, hogy ez valaha lehetséges lessz. Hogy is ne! mikor annyit kellett rimánkodni könyörögni a szüleinek, — édes anyja született grófnő volt — hogy Miklós Elekhez hozzá mehessen feleségül. Hogy fogadta akkor Miklós Elek,

hogy kitarásáért, hűségéért egy egész emberélet hűsége és odaadó szeretete lessz a jutalom.

Mikor a szilárd lelkű és szeplőtlen lelkű nő meghallotta, hogy ura őt voltaképen megcsalja, az első perezen kétségbeesett és magába zárkozva kisírta magát, de azután arra gondolt hogy mitévő legyen. Ha férjének szemébe mondja, hogy megcsalta őtet, akkor önérzete azt is parancsolja, miszerint rögtön hagyja el gyermekeivel férje házat és visszamenjen szüleihez. De ezt ép gyermekei miatt, kiket apjuktól meg nem foszthatott és szülei miatt, kiknek beleegyezését házasságához úgy is alig birta elnyerni, nem tehetette. A fiatal asszony tehát kisírta magát és úgy tett, mintha semmit sem vett volna észre ura elváltozásából.

A szép kis Ellácska hirtelen nagyon beteg lett, ronesoló toroklobot hozott baba valahonnan és a fiukat hamar nagymamáékhoz küldték, míg a szép szőke anya magára maradt beteg magzatjával, kinek állapota hirtelen válságos lett. Miklós Elek még nem tudta, hogy mi az a veszély, e szót: halál kimondani sem merte sohasem kellett még elföldenie egy hozzátartozóját, szülei is éltek s így a kis leány betegségét nem tudta komolyan venni, mint hogyha lehetetlen lenne, hogy a végzet az ő házat utolérje. Járt tehát tovább az özvegy asszonyhoz és neje kisirt szemekkel, de szemrehányás nélkül fogadta. De leánya betegsége iszonyatosan megviselte.

érvényben levő törvényeket pontosan végrehajtották volna hatóságaink.

A mindjobban erősödő agráriusok immár minden oldalról kezdik szorongatni a kereskedelmet s az iparost. Miskolezról panaszos jajszó ütötte meg az ország fülét a kereskedők kongresszusán elkeseredetten keltek ki az agráriusok ellen. És bizony bármennyire rokonszenvezünk azokkal, akik a magyar föld értékét s a jövedelmezőségét emelni s terheik könnyíteni igyekeznek, nem hallgatjuk el, hogy van valami igazság a panaszokban. Határozottan elítélendő és nagy gazdasági veszedelmet rejt méhében az a tendenzia, mely úgy akar használni a mezőgazdaságnak, hogy a kereskedelemtől és ipartól megvonja az életfeltételeket. Ez nem gazdasági politika, ez rombolás amelyet nem fogunk tétlenül nézni. Hallgassanak agráriusaink a hazafiaság, a higgadt belátás szavára, gondolják meg, hogy szorosban egymásra vannak utalva a mezőgazdaság ipar és kereskedelem. Csak így fognak tudni boldogulni és lesznek hasznára a közérdeknek.

A Presbiter fia iskolaköteles.*

Ez alatt a czím alatt óhajtom megírni a következő érdekes, de semmiesetre sem követésre méltó történetet. Szólván e történet egy Presbiterről, a fiáról és egy iskola széki elnökéről. Hogy miért nem adtam e kis közleménynek „Tanügy” czímet onnét van, mert ezélem, hogy sokan olvassák, hogy ítéletükkel mintegy erkölcsi elégtételt adjanak a bántalmazott tanítónak.

Az eset a következő: A pátyi ev. ref. iskolaszéki elnök Úr, „elrendelte” (mert mindent, még törvénytelen dolgot is elrendeléssel szokott elintézni), hogy az iskolai beiratások szeptember 20-án kezdődjenek. Továbbá „elrendeli” hogy csak 80 gyermeket szabad az I-ső osztályba fölvenni. Nem tanköteles gyermeket semmiesetre

*Tekintettel a cikkben írt közérdekű dolgokra a tanügy érdekében szükségesnek láttuk közétételét. Szerk.

Mikor a leányka élet-halál harezot vívott a betegséggel, akkor kapott a szerencsétlen anya egy jól ismert kéztől névtelen levelet melyben csak ennyi állott:

Asszonyom! Ha tudni akarja, hogy férje ura hol szokta tölteni a legválságosabb időben is a délutánjait, vegye magának a fáradságot és menjen el, lepje meg őket a Nagyfásor utcái özvegyi házában. . . .

Egy jóakaró

Miklós Elekné undorral hajtá el a szenayes papír lapot s ezután ismét vissza ült helyére, mely most beteg gyermeke ágyához volt kötve.

De a kis Ellácska mind rosszabbul lett. Fuldokolni kezdett, mialatt arcán a rettenetes lázban égett. Két orvos is jött és ott maradt a betegnél az egész délután. A szegény beteg pedig mintha már deliriumban lenne, úgy nyögte fuldokolva:

— Papa, hol a papa? Látni akarom apát.

Az anyja pedig gyermekére hajolt és lágy simogatással akarta megnyugtatni, de sehogy se sikerült ez anyai szeretetének. A leány csak apja után vágyott és rettenetes fuldoklással ejté ki az egyes szótagokat.

— A — pa . . . a-pa!

És a megcsalt feleség tudta, hogy hol kell keresni gyermeke apját és kétségbeesetten tépelődött, mitévő legyen, elküldjön-e érte, oda küldjön-e, mely tétlennel bizonyosságot ad, hogy

sem. Ez még egy-két nappal a kérdéses eset előtt volt, tehát még nem tudta, hogy majd jelentkezik egy Presbiter, nem tanköteles gyermekkel.

Az I osztály tanítója, illetőleg tanítónője, a 6 éves gyermekek névsorából s a tavalyi anyakönyvből kiírja a megbukott növendékeit, hogy ezek alapján naplóját elkészítse.

E közben jelentkezik egy ember fiával, hogy a tanító írja be az első osztályba.

A gyermek nem 6 éves. A tanító hivatkozva a törvényre, meg gondolva az isk. széki elnök „elrendelem”-jére a gyermeket visszatartotta. „De én Presbiter vagyok ám!” „Az én fiamat föl fogja venni!” Mondja a Presbiter. Mit felelt volna a tanító mást, mint azt, hogy: „A Presbiter fia nem kivétel”. „Bejelentem a tiszteletes isk. széki elnök urnál”. „Tessék” mondja a tanító.

Egy párbeszéd az iskolában: Délután megjelenik az Elnök Úr!

„Fölveszi-e azt a gyermeket vagy nem?”

Ez az Elnök Úr, a tiszteletes Úr kérdése. A tanító hivatkozva az első „elrendelem”-jére a törvényre s kijelenti, hogy ezeketán éppen nem.

Most az isk. széki elnök Úr, a tiszteletes Úr elkezd elklózni az asztalt, ordítva, kiabálva hogy az utczán is megálltak az emberek „elrendeli” hogy ez a fiú fölveendő „elrendeli” hogy a tavaly megbukottak is átadandóka II. osztályba, hogy a létszám 80-nál több ne legyen. (Mert megjegyzendő 90 körül jár a szám) Ez az iskolában, az ott lévő gyermekek előtt történt. Szép bekezdés!

Ily brutális módon adja ki tiszteletes elnök Úr törvénytelen, sértő, a tanítói tekintélyt aláásó, igazságtalan „elrendelem”-jeit.

Most azt mondtam el amit jogtalanul „elrendel”, az alábbiakban néhány szóval elmondom azt, amit nem „rendel el.”

1.) Nem hat oda, hogy a gyermekek szorgalmasan járjanak iskolába, mert novemberben kezdhetnek csak a tanítók a tanításba, miutánaddig a gyermekek krumplit szednek, kukoriczát törnek, tavasszal pedig mikor az első liba kikel a „Pincehegyre” kerül az iskola, lévén ott a libalegelő. Itt „rendeljen el.”

2.) Nem rendeli el a tanterem rendben tartását, a tanterem felszerelését.

tudja miszerint férje csalást követ el, vagy engedje gyermekét meghalni anélkül hogy apja ott legyen a kis hallottas ágyánál.

És a fiatal asszonyt az örülés környezte. Az orvosok részvétellel nézték immár az anyát, mint a haldokló gyermeket és vigasztalásuk még kétségbeesettebbé tette az anyát, mikor egyszerre esendes léptek zaja hallatszott és a szerencsétlen anya mögött állott a férj, az apa.

Egy tekintet a nőre, egy tekintet a betegágyra s ez a tekintet észre vett mindent, megragadta neje karját, ki nem ellenkezett, esókkal borítá, vallomást tenni nem mert s annyit mondott:

— Istenem, csak ő gyógyuljon meg!

Igen, csak ő gyógyuljon meg, s ő azt a ledér szép asszonyt ki elvonja családjától és kötelességeitől nem fogja viszonlítani többé.

— Igen, igen csak ő gyógyuljon meg.

Anyja térdre rogyott, összetette kezeit imára, de e pillanatban eszméletlenül terült el a földön.

A kis Ellácska meggyógyult és Miklós Eleknek azon a rettenetes délutánon csakugyan utolsó találkaja volt.

Szilágyi.

3.) Nem „rendeli el” a tanítók illetményeinek pontos kiszolgáltatását.

Nem „rendel el” semmit a mihez joga azaz kötelessége volna.

Emlékszem, hogy Temesmegyében létezik egy szabályrendelet, mely 50 frt pénzbüntetést szab azon emberre ki a tanítás ideje alatt vagy azonkívül is a tanítót a gyermekek előtt, a tanteremben lealázza, sértegeti.

Hát az iskolaszéki elnök urakat mivel büntetik ily esetben?

Egy tanító.

Itt az ősz.

Még derős fényben, esalfa meleggel tűz le a napsugár, még zöld díszben pompáznak a fák —, de az enyészet már megkezdte esendes munkáját. A buja, pompázó nyárnak vége: itt az ősz.

A természetben az ősz az enyészetnek, a zajtalan elmúlásnak szimboluma. Nem így az emberi társadalom életében. Itt a tikkadt nyári napok elmulta egy új munkaév megkezdését jelenti. A kánikulában elhaakadt társas élet új frissességgel pezsdül fel. Művészetben, tudományban, de iparban kereskedésben is, szóval a gazdasági élet egész vonalán új lendületet vesz a munka. Munkás kezek ismét felemlik a pihenő pörölyöket: a pangást zsiibongó, vidám élet váltja fel, a zsiibadt szervek új rugékonysággal fognak a termelés nagy munkájához.

Szóval az ősz évszaka a munka jegyében következik az emberiségre. A munkás a szorgos, öntudatos tevékenység az a mindennél értékesebb erő, az egyetlen igazi talizman, amely egyedül hozza meg a biztos gyümölcsét, a mely egyedül biztosítja az élet legbecsesebb javait. A tisztos polgári jólétet és az embertársak becsülését.

De hogy a munka eredménnyel járjon, kell, hogy öntudatos is legyen. Kereskedő, iparos, gazda egyaránt szükséges, hogy termetlét a fejlett igényekhez, a verseny mindinkább erősödő követelményeihez alkalmazza. Sikert, eredményt, nemzeti gazdaságunkra hasznót csak az ily munka érhet el.

Kétségtelen valóság, melyet eltagadni nem lehet, hogy minden irányban erősödünk. A nemzetek jelentek meg produktiójuk legjavával, nemesak figyelmet ébresztettünk, de — a nélkül, hogy e fényt hiuságunk nagyitaná — sok tekintetben egyenesen feltüntünk és végeredményben becsülettel állottuk meg helyünket. Ifju kulturánk dus fellendülése bámulattal töltötte el az értő külföldet és a világversenybe való ez első kilépésünket elismerés és siker kísérte.

Nem szabad, hogy ez eredmény megmáson bennünket. Még sok a tennivaló. Sok mindent csak ezután kell kezdenünk, sok kezdetlegest tökéletesíteni, sok félig készet befejeznünk. A dicsőség mámora tehát ne szálljon a fejünkbe.

De viszont őrizkedjünk a másik végtől. Tagathatlan, hogy gazdasági életünk egén sötét felhők tornyosulnak. A vállalkozási kedv esökken a külföldi tőke kerül bennünket, a gazdasági tevékenység minden terén aggasztó pénzhiány mutatkozik. E szimptomák ne esügeszenek. Dolgozzunk mindannyian, nem esökkenő kitartással. Teljesítsük mindannyian kötelességünket Iparunk és kereskedelmünk vezetése biztos, erős kezekben van. Hegedüs és Darányi mindketten öntudatos, modern, nagystilú emberek. Az üdvös reformok egész sora várja már életbeléptetését és számos más üdvös terv áll a megvalósulás előtt.

Nem kell tehát sem elbizakodnunk, sem a csüggedésnek átadni magunkat. Vegye komolyan a haza minden polgára kötelességét és iparkodjék hivatását betölteni, nem tévesztve szem előtt azt a nagy igazságot, hogy a magá-

nyosok jóléte fokozza a közjót, az általános gyarapodás pedig csak feltétlen javára szolgál az egyének is. E kölcsönös visszhatás előidézésére törekedjünk erőnkhez képest mindannyian, és megtaláljuk a módját, a mely egy bő és hatalmas Magyarország felépüléséhez vezet.

H I R E K.

Előfizetési felhívás!

Folyó év Október 1-től kezdődőleg a „Budafok és Vidéke“ részére új évfolyamot nyitunk. Nem tartjuk helyén valónak bővebben fejtegetni alapezéljét, csupán annak adunk a meghatározottabb kifejezést hogy a magyarosodás érdekeit folyton szem előtt tartva, pártatlanul fogunk állani minden személyi vagy más érdek ellenében, s a nagy közönségnek szolgálatára állandunk. Egyesek jogos kívánatai vagy panaszainak készséggel helyt adunk, ha azzal a közügynek használhatunk, s ha az nem gyűlöldés, bosszu eredménye. Magánügyekben lapunk „nyílt-tér, rovata áll mérsékelt árban a közönség rendelkezésére, s a hozzáink intézett levelekre készséggel és azonnal válaszolunk. A t. közönség szives pártfogását ismételtén kérjük.

A Budafok és Vidéke előfizetési díja:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

A Budafok és Vidéke Szerkesztőség és Kiadóhivatala.

— **Lapunk zárta:** minden héten szombaton déli 12 órakor; a lapnak szánt minden közlemény ez ideig küldendő be a szerkesztőséghez. Kéziratokat nem adunk vissza, bérmentetlen leveleket nem fogadunk el, névtelen levelekre nem válaszolunk.

— **BIÉHN JÁNOS** budapesti aszfalt gyárosnak lapunkban mellékelt hirdetésére felhívjuk t. olvasóink b. figyelmét.

— **A „Budafoki társas- és olvasókör“** a jövő hét folyamán — a nap a társaskör szolgálatától körözendő iven fog közöltetni — családi társasvacsorát rendez a Wagnér-féle helyiségekben cigányzene mellett. Az a nagy érdeklődés, mely a férfi társasvacsorák iránt mutatkozik, remélni engedni, hogy a kör ezen az idei folyamán első családi vacsorája is nagy látogatottságnak fog örvendeni. A társaskör vezetősége kéri a t. tagokat, hogy a körözött iven jelezzék mindenkör részvételüket, hogy a vendéglőst készületlenül ne találják.

— **Szöllő árverés.** A székesfőváros III. ker. Bécsi-ut mentén fekvő szőlőtelepének ez ideig függő termését a mely mintegy 80 méter-mázsára tehető, métermázsánként 24 korona kikiáltási áron, október hó 8-án d. e. 10 órakor árverezik el a hely színén. A részletes árverési föltételek az árverés napjáig a III. ker. előjárásnál d. e. 9—12 óra között megtekinthetők.

— **Égi tűnemény.** Az elmúlt hét egyik napján délután 4¹/₄ órakor Szűsz Mihály nyug. államvasuti főraktárosnak a villámos vasut végállomása közelében lévő villájában érdekes égi tűneménynek voltak tanúi. Világos nappal egy üstökös csillagszerű fényes tűnemény volt látható, mely rövid ivet leírva pár pillanat múlva eltűnt a felhők között. Hasonló tűneményt Pusztá-Szt.-Lőrinczen is észleltek.

— **A budafoki vízvezeték terjedése.** A budapesti hadtestparancsnokságtól átirat érkezett a budafoki vízvezeték igazgatóságához azon megkéréssel, miyföltétellel volna hajlandó a vízvezeték a Budafok — Tétény — Törökbálint körül fekvő nagy legelőre, melyet tudvalevőleg a katonai kincstár vett birtokba.

— **A pestvidéki esküdtbírák.** A pestvidéki kir. büntető törvényszéknél múlt hó 27-én d. e. 10 órakor sorsolták ki a IV. esküdtszéki ülészak esküdtbíráit. A kisorsolási nyilvános ülésben *Seyfried* József törvényszéki elnök elnökölt. Kisorsoltattak *rendes* esküdteknek: Ifj. *Endresz* Márton háztulajdonos (Budafok), *Gönczy* Mihály koreszmáros (Ráckeve), *Melna* Gyula ispán (Cinkota), *Szilágyi* Bertalan dr. orvos (Visegrád), *Gerő* Zsigmond gyáros (Ujpest), *Czermann* József borkereskedő (Budafok), *Kramer* János nyug. főtiszt (Csömör), *Sonnenfeld* Miksa vaskereskedő (Ujpest), *Dezso* Lajos háztulajdonos (Ujpest), id. *Kurdi* Bálint földműves (Kis-Vác), *Krezsák* József magánzó (Vác), ifj. *Károlyi* Ferenc magánzó (Ráckeve), *Szerényi* Kálmán gyógyszerész (Ujpest), *Baross* Károly földbirtokos (Pilis-Szántó), *Wutke* Ferenc háztulajdonos (Ujpest), *Grünhut* Dávid fakereskedő (Vác), *Demzán* György földműves (Sziget-Szent-Miklós), *Marton* Menyhért mészáros (Farmos), *Szöke* Vince magánzó (Alsó-Dabas), *Sura* János ügyvéd (Erzsébetfalva), *Kemény* Gusztáv nyug. főszolgabíró (Vác), *Engler* György kereskedő (Sziget-Ujfalu), *Marosy* Kálmán ügyvéd (Ráckeve), *Segesváry* Jenő földbirtokos (Domony), *Told* Béla nyug. főszámtanácsos (Békásmegyér), *Vaiás* Mihály magánzó (Ráckeve), *Kanovics* Zoltán háztulajdonos (Ujpest), *Fidler* Lajos magánzó (Monor), *Szilassy* József földbirtokos (Tápió-Bieske), *Zedlitz* Emil báró nyug. százados (Győr). Eme 30 *rendes* esküdtbíró kivül kisorsolták még a következő 10 *pótesküdt*: *Horváth* Károly utbiztos (Pomáz), *Szilágyi* Boldizsár főmérnök (Rákoskeresztur), *Varsányi* Gábor dr. ügyvéd (Dömsöd), *Jankó* Alajos földbirtokos (Bugyi), *Halász* István vendéglős (Vác), *Dorner* Nándor sörkereskedő (Ujpest), *Neisz* János ács (Vác), *Boros* Jakab gabonakereskedő (Vác), *Komáromy* János eszmadia (Vác), *Havas* Adolf nyug. alezredes (Vác). Az esküdtbírószági ülészak október hónap 22-én kezdődik s november 3-áig tart.

— **Elveszett gyermek.** Zatlanszki János, kocsis leánykáját ki a múlt hó közepe táján elveszett megkerült. Az elsíratott kis leány, minden baj nélkül került vissza szüleihöz. Miután 5 napig egy darab kukoriczában élt, táplálkozván nyers kukoriczával, a budaeörsi után egy bajnai fazekas fölvetve kocsijára s elvitte haza Bajnára. E derék embernél lelték meg a szegény szülők gyermeküket.

— **Jótekonyság.** Lapunk múlt számában hasonló cím alatt közölt hírünkben kifolyólag a szerencsétlen halállal kimúlt *Zimber* József hátrahagyott és inséget szenvedő özvegye és gyermekei részére szerkesztőségünkhöz a következő adományok küldettek be: *Francois* Lajos 10 kor. „B és V“ szerkesztőség és kiadóhivatala 3 kor. *Dietzl* Béla 2 kor. *Dietzl* Károly 2 kor. öz. gr. *Pinieczki* Viktorné 2 kor. *Göth* Ferencz 1 kor. *Hegedüs* Sándor 1 kor. *Heinrich* Márton 1 kor. *Kovács* Ignác 1 kor. *Kovács* örmester 1 kor. *Psim* Dénes 1 kor. *Rehák* József 1 kor. *Schmidt* János 1 kor. és *Varga* József 1 kor. összesen 28 kor. mely összeget rendeltetési helyére juttattuk, s a nemesszívú adakozóknak a szomorú sorsra jutott család halás köszönetét fejezzük ki.

Vasárnapi levél.

Az elmúlt héten a diplomatiából vizsgáztunk. Hegyen völgyön szüreteltek és a szüret most kétszeres örömmel. Örülünk neki, mert annyi fáradságnak oly sok viszontagság közt

érlelt gyümölcsét végre betakaríthattuk, másrészt győzelmi ünnepe ez az emberi észnek és hatalomnak láthatatlan ellenséggel szemben. E győzelmi ünnepekre oly sokfelől érkeztek a meghívások, hogy valóban diplomatiái ügyesség kellett a sok meghívás visszautasításával senkit meg nem sérteni. Az el nem fogadott meghívokat következő okadatulással küldtük vissza:

Szives meghívásának legnagyobb sajnálatomra meg nem felelhettem, mert a budafoki társas szellemet fejlesztő egyesület gyűlésén kellett elnökölnöm.

Vendégszerető házuk ünnepén — mily kár — nem lehettem jelen, mert az 1901-iki népszámlálásnak a budafoki irigységtelen szépségeket összeíró szakosztályában kellett közreműködnöm.

Oh miért is nem lehettem jelen az Önök gazdag szüretjén! — de hiába mint a közélet emberének részt kellett vennem a budafoki első magyar gőzfürdő közigazgatási befürdésén

Ha az önök lekötöző s megtisztelő meghívásának — mire szívem ösztökelt — mefeleltem volna, ki szavazott volna helyettem a budafoki tűzoltóság alakítását elvileg kimondó gyűlésén?

Mindezen és ezekhez hasonló nagy horderejű okok természetesen kellelten méltánylásban részesültek.

*

„Nem boldog a magyar.“ Szemerének ezen szálló igéjében mégis van szemernyi igazság Évek előtt, mikor még tar volt a most szőlőtől ékes drága föld, volt oka busulni Budafok boredzett polgárának, de most, hogy bőven hull megint az isten áldása, mire való ez a néma busulás? Csak arra, hogy annak az aristokratikus mondásnak igaza legyen?

Mert felesleges felemlítenem, hogy ama fentemlített szüreti ünnepek az én merész képzetelemnek törvényes szülőitei.

Szüreti mulatság csak egy lett volna az, mire a társaskör mindenre kapható vigalmi bizottságát biztatták. Minden előkészületet megtettünk a fényes siker érdekében. A Hock-féle Nemzeti szalon minden „Csendélet“-festményét (mondhatom remekül pingált szőlőfürtök) megrendeltük, de — oh Dyonisios mért vagy oly kegyetlen — az ország-uton összerolódott mustos kocsiktól nem tudott a mi esendéletes szekerünk előre haladni. Így hát abbamaradt a mi várva várt társasköri szüreti ünnepünk. No de se baj, jut még a társaskörnek szőlő meg lánykenyér és akkor rendezünk majd szüreti ünnepélyt oly fenséges gyönyörködtetőt, felejthetlent mint a minőkre fentjelzett meghívók oly szívélyesen szóltak.

dr.

Különfélék.

Könnyen követhető atyai tanács. A többek közt, kedves fiam, légy mindenben mértékletes. Tartzkodjál különösen a módtalan borivástól. Lásd én már szép időt megértem és a borivásra csak négy okot ismerek:

- 1-ső, ha szomjas vagyok;
- 2-ik, ha jó a bor;
- 3-ik, ha vendégem van, vagy ha vendég vagyok;
- 4-ik, ha akármilyen más ok előadja magát.

— **(Az írógép)** mindjobbán hódít. Nálunk is meglehetősen gyorsan terjed és az összes közhivatalokba befogadásra talált. Sokkal nagyobb szerepet játszik azonban angol földön és Amerikában. A typewriter kisasszonyok száma tízezrekre megy és igen sok magánember is már csak gépen intézi el irnivalóját. Elég könnyű mesterség a gép kezelése, de aki nem ügyel, még könnyebben ejt hibákat. Elvétí az apró betűt a nagygyal, belekever számokat és írásjeleket a betűk helyére, stb. Az ily gépirókat

figurázza ki egy angol élelap egy versikében,
amely hevenyészett fordításban így hangzik:

Dal az iroGéprOl.

Van énné-ken író géPe.m
Iga zi Yostfa Ta,
aZom ir lok jaj Be zsepem.
ÖRöm iRmi rajta-.

MiN2nek ténta\$,a totl.A to9k,
SsiveM rég me(un)ta.
Ha géoomén kopfgtatolk,
Ggorzabbzan fily a Mmun--kaG;

És habér a bikkenytüket
Méha el-Is bétem,
Iól mutatja a nbetűKet
Az ém i--rÖjépen.

Ssebb ixrÁst 3e,mber nen láthat,
S Ha vé??gére é-rek,
kijabitom a hidákAt.
bKis ce-Ru--Zát kérEk.

Hazi asszonyok figyelmébe!
Valódi gránczi
gyümölcs-eczet
literje 16 kr.
Kapható
Rodaut János
„Korona“ vendéglőjében

„Kétszobás elegáns lakás esetleg
telefon használattal kiadó. Czim a ki-
adóhivatalban.“

16.389 szept. 3.—
tkv. 1900.

Hirdetmény.

A pestvidéki kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tételük: miszerint a budapest-budafoki helyi érdekű villamos vasut számára az alább megnevezett határookban kisajátított területekről elkészített összeírás, térkép és egyedi kimutatás hitelesítésére a helyszínére a következő határnapok tüzetnek ki, úgymint: **Albertfalva és Budafok községekre nézve 1900. évi október hó 10-én reggel 9-óra: budafok állomáson.**

Az érdekeltek felhivatnak, miszerint netaláni észrevételeiket a fennebbi határnapon a bizottság előtt előterjeszszék, különben a kisajátítás és a felvett térfogat, ugy a feljegyzet szolgálmak s jogosultságok iránti kifogásaik többé tekintetbe nem jöhetnek.

Egyuttal felhivatnak mindazok, a kik a fennebbi határookban a fenti helyi érdekű villamos vasut számára kisajátított területekért járó és az egyedi kimutatásban kitett kártalanítási összeg mennyiségére nézve ellenvetéseket tenni akarnak, vagy ezen összegre bármilyen cím alatt igényt tartanak; **1900 évi október hó 9-ik napjáig ezen telekkönyvi hatóságnál annál bizonyosabban bejelentsék,** minthogy a később jelentkezők, észrevételeire s igényeire semmi tekintet nem lévén, a kisajátítási és kártalanítási összeg annak és azon mennyiségben fog kiadatni, a kinek nevére és a mely összeggel az az egyedi kimutatásban kivan téve, a bekebelezett vagy felülkebelezett tételek pedig ezentul a kisajátított területről hivatalból le fognak töröltetni.

Az összeírás térkép és egyedi kimutatás a telekhivatalban betekinthető.

Kelt, Budapesten 1900 évi szeptember 4-én.

A pestvidéki kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság

b. h.

Pápai,
kir. tiszéki bíró.

Diszoklevél:

Lisزابon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

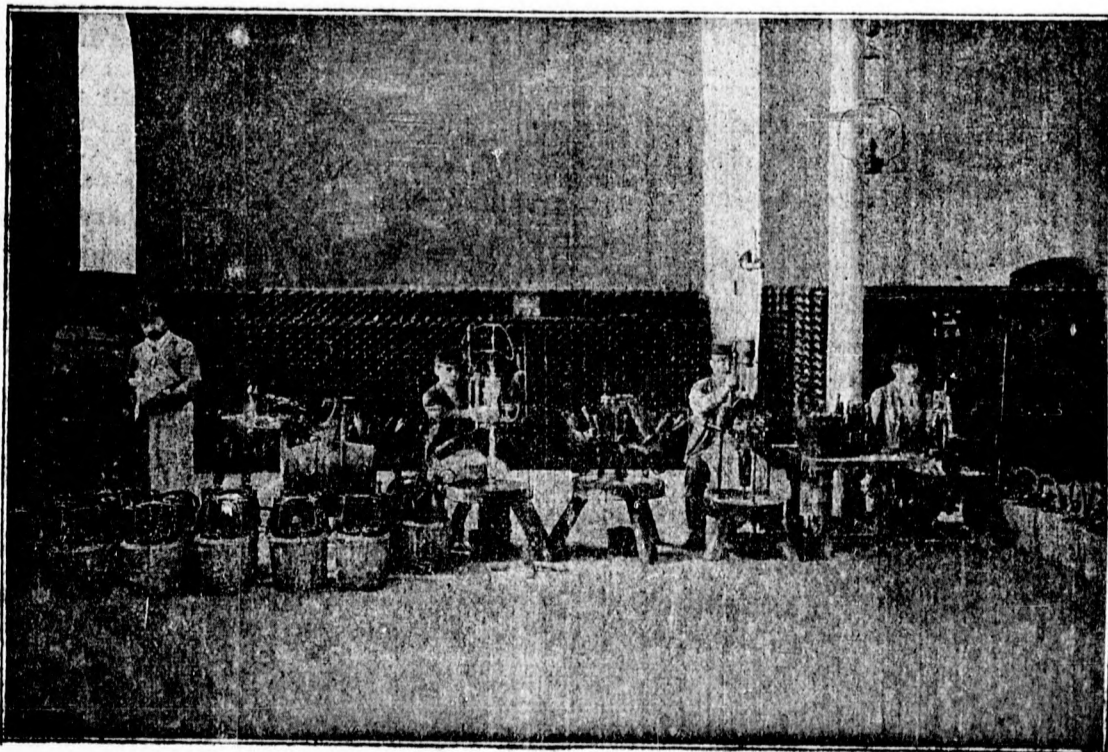
Francia pezsgőbor gyárosok

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

A pezsgőbor likőrözése.

Kiadja Leopold és Frank könyvnyomdája Budafokon.